

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 15 maja 1902.

Treść: (№ 97 i 98.) 97. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości układ z dnia 25. lutego 1902, dotyczący się przepisów dla ułatwienia wzajemnego obrotu pomiędzy kolejami żelaznymi Austrii i Węgier z jednej a Niemiec z drugiej strony, o ile przedmiotem tegoż są artykuły, których przewóz w myśl Umowy międzynarodowej co do obrotu towarów na kolejach żelaznych jest wzbroniony lub tylko warunkowo dozwolony. — 98. Obwieszczenie, którem podaje się do wiadomości osobny układ dodatkowy do Umowy międzynarodowej, dotyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, zawarty dnia 12. kwietnia 1902 między c. k. Rządem austriackim a cesarskim Rządem niemieckim w przedmiocie niemiecko-austriackich komunikacji kolejowych.

97.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 15. maja 1902,

którem podaje się do wiadomości układ z dnia 25. lutego 1902, dotyczący się przepisów dla ułatwienia wzajemnego obrotu pomiędzy kolejami żelaznymi Austrii i Węgier z jednej a Niemiec z drugiej strony, o ile przedmiotem tegoż są artykuły, których przewóz w myśl Umowy międzynarodowej co do obrotu towarów na kolejach żelaznych jest wzbroniony lub tylko warunkowo dozwolony.

Rządy austriacki i węgierski z jednej a niemiecki z drugiej strony zawarły ze sobą na zasadzie §. 1, ust. 3, postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej, dotyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, następujący układ co do wzajemnych stosunków swych kolei żelaznych pomiędzy sobą:

Do §. 1go postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej (w osnowie art. 1go ugody dodatkowej z dnia 16. lipca 1895).

Co się tyczy przewozu zwłok zatrzymuje moc swoją układ z dnia 12. marca 1890, zawarty między Austrią i Węgrami a Państwem niemieckim w przedmiocie wzajemnego uznawania paszportów dla zwłok. Takie transporty przyjmowane będą także na podstawie kart przewozu.

Do załączki 1 postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej (w osnowie art. 2 ugody dodatkowej z dnia 16. lipca 1895).

Do Nr. II.

dodać należy następujące słowa:

(Co się tyczy podpałów rozsadzających, porównaj Nr. XXXV a, liczba 3.)

Nr. IV.

Na końcu drugiego ustępu przydać należy:

(Co się tyczy innych rodzajów lontów, porównaj Nr. XXXV a, liczba 3.)

Nr. VI.

Na końcu drugiego ustępu umieścić należy:

Wapień fosforu przyjmowany będzie do przewozu pod takimi samymi warunkami. Na pakach ma być umieszczony napis: „Zawiera wapień fosforu“.

Nr. IX.

W pierwszym ustępie po słowach „(krople Hoffmanna i kleina)“, umieścić należy:

również rozczyńny wełny kleinowej w octanie amylovym.

Nadto jako ustęp 3 przydać należy:

(3) Takim samym postanowieniom ulega etyl cynku, jednak do pakowania nie można używać materiałów zapalnych.

Jako Nr. XV a

wstawić należy:

Kwas siarczany, który był użyty w fabrykach nitrogliceryny, przyjmowany będzie do przewozu tylko w takim razie, jeżeli fabrykant poświadczy w liście przewozowym, że jest zupełnie odsaltrzony. Zresztą stosują się przepisy podane pod XV.

Nr. XVI.

W ustępie pierwszym wykreślić należy wyrazy „i brom“ i dodać przy końcu tego ustępu następujące postanowienia:

Też same przepisy stosują się także do bromu. jednakże w ten sposób, że przewozi się go tylko otwartymi wagonami i że zawierające go naczynia szklane umieszczone być powinny w mocnych skrzyniach drewnianych lub metalowych i zagłębione po szyje w popiele, piasku lub martwicy krzemiennej.

Nr. XIX.

W ustępie 1 po wyrazach „wysoków nie wymienionych“ dodać należy:
tudzież do amylacetatu.

Nr. XX.

W ustępie 2 postanowienia wstępnego, po wyrazach „Oleje wyrabiane ze smoły węgla brunatnych“, dodać należy:

Oleje torfowe i łupkowe, nafta asfaltowa i destylaty z nich.

W ustępie 3 postanowienia wstępnego po wyrazach „także oleje ze smoły węgla kamiennych“ dodać należy:

których ciężar gatunkowy przy 17·5 stopniach Celsiusa jest mniejszy niż 1·0.

Nakoniec przydać należy w postanowieniu wstępnem następujący czwarty ustęp:

Węglowodory innego pochodzenia, których ciężar gatunkowy przy 17·5 stopniach Celsiusa wynosi najmniej 0·830.

Nr. XXI.

Postanowienie wstępne opiewać ma w sposób następujący:

(1) Olej skalny, surowy i oczyszczony, oleje ze smoły węgla kamiennych, tudzież oleje torfowe i łupkowe, nafta asfaltowa, jakoteż destylaty z nich, o ile materiały te nie podlegają postanowieniom Nr. XX i ciężar gatunkowy takowych przy 17·5 stopniach Celsiusa wynosi mniej jak 0·780 a więcej jak 0·680,

(2) nafta z oleju skalnego, tudzież destylaty z oleju skalnego i z nafty oleju skalnego (benzyna, ligroina, olej do czyszczenia itp.), jakoteż rozczyny

kauczuku lub guttaperchy, składające się przeważnie z nafty oleju skalnego, o ile ciężar gatunkowy tych materiałów przy 17·5 stopniach Celsiusa wynosi więcej niż 0·680,

podlegają następującym postanowieniom:

Nr. XXIII.

W pierwszym ustępie po wyrazie „tak samo wyskok salmiakowy“ wpisać należy:

truciznę na mszyce (mieszanie mydła miękiego, olejku karbolowego i olejku fuzlowego); tudzież formalinę (środek odkażający, zawierający formaldehyd i kwas mrówczany).

Nr. XXII.

Ustęp liczby 2 opiewać ma jak następuje:

Oddzielne posyłki przedmiotów tej kategorii powyżej pod l. 1 nie wymienionych przyjmowane będą do przewozu tylko zapakowane w mocnych, szczelnie zamkniętych beczkach, kublach lub skrzyniach; jednakże w miesiącach listopadzie, grudniu, styczniu i lutym można oddawać oddzielne posyłki skór świeżych nienasolonych także w worach dobrze zamkniętych, nie uszkodzonych, z gęstej, grubej tkaniny, jeżeli wory te są tak zwilżone kwasem karbolowym, iżby nieprzyjemna woń tego co zawierają, nie dawała się uczuwać. Listy przewozowe zawierać powinny dokładne oznaczenie przedmiotów zapakowanych w beczkach, kublach lub skrzyniach. Przewozi się tylko otwartymi wagonami.

Po l. 3 umieścić należy następujące nowe postanowienie:

4. Suche lub wyciśnięte wilgotne pozostałości kotłowe z fabrykacji kleju skór nego (wapno klejowe, ser klejowy lub nawóz klejowy) powinny być całkowicie okryte dwiema wielkimi płachtami wozowymi, jedna na drugiej położonemi, nie przepuszczającemi wody i nie namazonemi. Spodnią osłonę napuścić trzeba rozcieńczonym kwasem karbolowym w taki sposób, żeby woń zgnila nie dawała się uczuwać. Pomiędzy dwiema osłonami, których dostarczyć ma posyłający, ułożyć należy warstwę suchego gaszonego wapna, proszku torfowego lub używanej dębianki.

Pozostałości takie mokre, nie wyciśnięte powinny być zapakowane w beczkach lub kublach mocnych, szczelnie zamkniętych, w taki sposób, żeby woń tego, co się w tych naczyniach zawiera, nie dawała się uczuwać.

Liczby 4 aż do 7 zmienić należy na 5 aż do 8.

W ustępie oznaczonym nową liczbą 5 wstęp opiewać ma jak następuje:

Przewóz przedmiotów powyżej pod liczbami 3 i 4 nie wymienionych itd.

Jako Nr. XXXV a

wstawić należy:

1. Naboje gotowe (to jest przynajmniej materiałem strzelniczym nabite) do broni palnej ręcznej, zawierające albo proch czarny albo inne środki strzelnicze, których przewóz kolejami żelaznymi w Austrii i Węgrzech jest szczególnie dozwolony, jednak z wyjątkiem naboju wymienionych pod XXXVI;

2. wyroby pirotechniczne, o ile nie zawierają wytworów, które w myśl §. 1, liczba 4 Postanowień wykonawczych do Umowy międzynarodowej dotyczącej się przewozu towarów kolejami żelaznymi są w ogóle wykluczone od przewozu (co się tyczy wyrobów pirotechnicznych z mączki prochowej i podobnych mieszanin obacz XXXVIII a co do bengalskich wyrobów szelakowych XLII);

3. lonty z wyjątkiem lontów bezpieczeństwa (co się tyczy tychże obacz IV);

4. nitrocelluloza, jakoto bawełna strzelnicza, wełna kleinowa i papier rozsadzający, o ile zwilżone są wodą w stosunku najmniej 20 od sta, tudzież naboje z bawełny strzelniczej prasowanej powleczone parafiną, (co do bawełny strzelniczej prasowanej, zawierającej najmniej 15 procentów wody, co do bawełny strzelniczej w formie kosmyków, zawierającej najmniej 35 procentów wody, wreszcie co do wełny kleinowej tyleż wody zawierającej, obacz XXXIX i XL);

5. podpałki rozsadzające jakoto: kapsle rozsadzające i podpałki elektryczne do podkopów, które za potarciem albo w skutek elektryczności działają,

podlegają następującym przepisom:

A. Pakowanie.

Do 1.

(1) Naboje gotowe do broni palnej ręcznej, z wyjątkiem wymienionych pod XXXVI, pakować trzeba najprzód partiami w pudełkach twardej tekturowych, tak mocno, żeby w tych pudełkach nie mogły się przesuwać. Pojedyncze pudełka z nabojami pakuje się następnie szczelnie jedno obok drugiego i jedno na drugim w pakach drewnianych lub beczkach mocno zrobionych i mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie mogło się wysypywać i które nie mają być opatrzone żelaznymi obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje znajdujące się w naczyniu mogą ważyć najwięcej 60 kg, waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 kg.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „naboje do broni palnej ręcznej nabite . . .“ wydrukowanym lub szablonowym.

Do 2

(1) Wyroby pirotechniczne pakować należy w pakach drewnianych lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie wysypywać się nie mogło i które nie mają być opatrzone żelaznymi obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 kg.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „wyroby pirotechniczne“ wydrukowanym lub szablonowym.

Do 3.

(1) Lonty (z wyjątkiem lontów bezpieczeństwa) pakować trzeba mocno w pakach drewnianych lub beczkach trwałych, mających grubość zastosowaną do wagi tego co zawierają, których spojenia powinny być tak zeszczelnione, żeby nie wysypywać się nie mogło i które nie mają być opatrzone żelaznymi obręczami lub opaskami. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Lonty znajdujące się w naczyniu mogą ważyć najwięcej 60 kg, waga brutto naczynia nie powinna przenosić 90 kg.

(3) Naczynia powinny być opatrzone wyraźnym napisem „lonty“ wydrukowanym lub szablonowym.

Do 4.

(1) Wytwory nitrocellulozowe, jakoto bawełnę strzelniczą, wełnę kleinową i papier rozsadzający — o ile wytwory takie osobnymi przepisami nie są wyłączone od przewozu kolejami żelaznymi — pakować trzeba w drewnianych, trwałych pakach lub beczkach, mających grubość

zastosowaną do wagi tego co zawierają, nie opatrzonych żelazniami obręczami lub opaskami, a to tak mocno, aby przedmioty w nich zawarte nie ocierały się o siebie. Zamiast pak lub beczek drewnianych można używać także beczek (tak zwanych amerykańskich) zrobionych z kilku warstw bardzo twardej i grubej pokostowanej tektury. Do zabijania pak nie wolno używać gwoździ żelaznych.

(2) Naboje z bawełny strzelniczej prasowanej (mielonej), opatrzone powłoką z parafiny, łączyć należy przed włożeniem ich do naczyn, w pakiety mocno w papier zawinięte.

(3) Naboje te, jakoteż bawełna strzelnicza i inne nitrocellulozy nie powinny być opatrzone w podpały i nie wolno pakować ich razem z podpałami w ten samem naczyniu lub w tym samym wozie. Bawełnę strzelniczą jakoteż inne nitrocellulozy pakować trzeba zawsze w naczyniach nieprzepuszczających wody.

(4) Waga brutto naczyń napełnionych bawełną strzelniczą lub innemi nitrocellulozami nie powinna przenosić 90 *kg*, waga brutto naczyń zawierającego naboje z bawełny strzelniczej, 35 *kg*.

(5) Naczynia opatrzone być powinny napisem wyraźnym wydrukowanym lub szablonowym opiewającym podług tego co zawierają: „bawełna strzelnicza“, lub „naboje z bawełny strzelniczej“ itp.

Do 5.

Podpały rozsadzające, to jest kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen) i podpały do podkopów, pobudzane do działania elektrycznością lub przez potarcie.

a) Kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen).

1. (1) Kapsle rozsadzające pakować należy obok siebie otworem w górę w grubych naczyniach blaszanych, z których każde zawierać ma najwięcej 100 sztuk, w taki sposób, żeby kapsle pojedyncze nawet w razie wstrząśnięć nie mogły się poruszać ani suwać.

(2) Miejsce próżne w pojedynczych kapslach i pomiędzy nimi wypełnić należy całkowicie w posyłkach do Niemiec suchymi trocinami lub podobnym materiałem nie zawierającym piasku, o ile urządzenie kapsli, np. zastosowanie kapsli wewnętrznych, materiał rozsadzający bezpiecznie zamykających, nie daje rękoma, że tenże nie odłączy się podczas przewozu. W posyłkach do Austrii i Węgier miejsce próżne w kapslach i pomiędzy nimi należy zostawić niewypełnione, część zaś naczynia, która po włożeniu kapsli pozostanie próżna,

wypełnia się kawałeczkami suchej bibuły nie zawierającej piasku.

(3) Dno i stronę wewnętrzną wieka naczyń blaszanych obłożyć należy pilśnią lub sukrem, wewnętrzne ściany boczne tychże naczyń kartonem, żeby kapsle nie mogły stykać się bezpośrednio z blachą.

2. (1) Naczynia blaszane tak napełnione należy każde z osobna zawinąć w papier do pakowania, któryby przyciskał wieko do wnętrza tak mocno, żeby przy wstrząsaniu nie dawał się słyszeć szelest zdradzający, iż kapsle zbyt wolno są ułożone.

(2) Następnie wkłada się te naczynia do paki drewnianej mocno zbitej, której ściany powinny mieć najmniej 22 *mm* grubości, lub do grubej skrzyni blaszanej, a to w taki sposób, żeby otwarte końce czołowe kapsli rozsadzających były zwrócone ku wieku paki i żeby między pudełkiem a pudełkiem, tudzież między pudełkami a ścianami paki było jak najmniej miejsc próżnych. Atoli na bocznych powierzchniach jednego lub kilku naczyń każdej warstwy, najlepiej przy ścianie paki, dla ułatwienia wypróżnienia paki, zostawić należy takie próżne miejsce, żeby wsuniętymi w nie końcami palców otwierający mógł pudełko wygodnie uchwylić.

(3) Próżnią tę, jakoteż wszelkie nieumyślne próżnie w pacie należy pozatykać kawałeczkami papieru, słomą, sianem, pakułami lub wełną drzewną, któreto materiały powinny być całkowicie suche, poczem wieko paki, jeżeli takowa jest blaszana, przylutowuje się, jeżeli zaś jest drewniana, przytwierdza się śrubami mosiężnemi lub drzewnemi cyną pobielanemi, do których otwory w wieku i w ścianach paki powinny być wywiercone jeszcze przed napełnieniem paki.

3. (1) Pakę tę, której wieko powinno znajdujący się w niej materiał tak cisnąć w dół, żeby nie mógł się trząść, po przyklejeniu na wieku instrukcyi*) o otwieraniu i zamykaniu pak z kapsla-

*) Uwaga. Wzmiankowana wyżej instrukcyja co do otwierania i zamykania pak z kapslami rozsadzającemi opiewać ma jak następuje:

„Paki z kapslami rozsadzającemi otwierać należy w ten sposób, że najprzód za pomocą wkrętaka wyciąga się śruby z wieka paki zewnętrznej, surzegąc się, żeby manipulujący śrubczykiem przez zasilne oparcie się nie wyrwał paki.

Odśloniwszy wieko paki wewnętrznej, otwiera się z zachowaniem tej samej ostrożności i w taki sam sposób pakę wewnętrzną, poczem tak wkrętak, jak i śruby za pomocą tegoż ze ścian paki wydobyte, należy sprzątnąć. W pacie wewnętrznej naokoło jednego lub kilku owiniętych w papier naczyń blaszanych kapslami rozsadzającemi najwyższą warstwę tworzących, wyszukać należy miejsce próżne, skrawkami papieru, słomą, sianem lub pakułami utkane.

Wydobywszy ostrożnie z tego próżnego miejsca materiał wypełniający — przyczem przytrzymywać należy

mi rozsadzającymi, wkłada się wiekiem do góry w drugą większą, mocno zrobioną pakę drewnianą, którą się zamyka śrubami mosiężnymi lub drzewnymi, cyną pobielonemi, a której ściany powinny mieć najmniej 25 mm grubości.

(2) Próżnia między paką wewnętrzną a wierzchnią wynosić powinna najmniej 30 mm i należy ją wypełnić trocinami, słomą, pakułami, wełną drzewną lub wiorami drewnianymi.

4. Po przytwierdzeniu drugiego wieka, które zabezpieczać powinno nieruchomość paki wewnętrznej, przylepia się także i na tem drugim wieku wzmiankowaną instrukcją i kartkę z napisem: „Kapsle rozsadzające — nie przewracać“.

5. Każda paka zawierać może najwięcej 20 kg masy rozsadzającej, a waga brutto jednej paki nie może przekraczać 100 kilogramów.

Paki, których waga wynosi więcej niż 25 kilogramów, powinny być opatrzone dwiema antabami tak urządzonemi i tak mocnemi, żeby dawały rękojmię, że kilku robotników — a mianowicie po jednemu na każdych 25 kilogramów (lecz nie więcej) jednej posyłki — może bezpiecznie wykonywać potrzebne manipulacje.

6. List przewozowy każdej posyłki powinien zawierać na dowód, że przepisy powyższe ll. 1 aż do 5 zostały zachowane, poświadczenie wystawione przez posyłającego i przez jakiegoś chemika kolei znanego.

b) Podpały elektryczne do podkopów.

1. (1) Podpały elektryczne z krótkimi drutami lub twardą głową pakować należy w grubych naczyniach blaszanych, mogących mieścić w sobie najwięcej po 100 sztuk i trzeba je

naczynia najbliższemu leżące, żeby które z nich razem z materiałem wypełniającym nie zostało wyciągnięte, wyjmując się końcami palców najprzód odsłonięte naczynia a dopiero następnie w miarę potrzeby inne teje warstwy.

W taki sam sposób należy rozpoczynać i skuteczniać wydobywanie każdej następnej warstwy naczyń, pomagając sobie zawsze poprzedniem ostrożnem wydobywaniem materiału wypełniającego wszelkie próżnie pomniejszych.

Pojedyncze naczynia blaszane otwierać należy opodal od reszty zapasu kapsli rozsadzających, nim zaś same kapsle rozsadzające zacznie się brać palcami, trzeba najprzód w taki sam sposób pousuwać kawałki hibulu, użyte do wypełnienia próżnych przestrzeni.

Do otwierania lub zamykania pak nie wolno używać żadnego innego narzędzia prócz wkrętaka (Schraubenzieher, Brustleier) za pomocą którego śruby wyjmując się, względnie przymocowuje, wyłącznie w ten sposób, że się je zakręca lub wykręca, i żadne takie narzędzie a nawet taki przedmiot metalowy nie ma znajdować się w pobliżu; w ogóle postępować należy z jak największą ostrożnością i nie wolno używać siły, uderzać ani trząść.

ustawiać prosto. Naczynia wypełnić należy całkowicie trocinami lub podobnym materiałem.

(2) Zamiast naczyń blaszanych można używać pudełek z grubej twardej tektury. Naczynia wypełnione włożyć należy do skrzyni drewnianej lub grubej blaszanej, a tę do wierzchniej skrzyni drewnianej. Grubość ścian skrzyni drewnianej wewnętrznej wynosić powinna najmniej 22 mm, grubość ścian skrzyni zewnętrznej najmniej 25 mm.

2. (1) Podpały elektryczne na długich drutach gutaperkowych lub taśmach wiązać należy najwięcej po 10 sztuk w pakiety, z których każdy zawierać ma najwięcej 100 podpałów. Palniki leżeć powinny naprzemian to na jednym to na drugim końcu pakietu. Najwięcej po 10 takich pakietów obwija się w gruby papier, obwiązuje się i pakuje w pakę drewnianą lub grubą blaszaną, którą wypełnić należy sianem, słomą lub podobnym materiałem. Pakę tę umieszcza się w drugiej wierzchniej drewnianej, której ściany powinny mieć najmniej 25 mm grubości.

(2) Podpały elektryczne na żerdkach drewnianych pakować należy w pakach drewnianych, których wieko, dno i ściany dłuższe powinny mieć najmniej 12 mm a ściany krótsze najmniej 20 mm grubości i które powinny być o 8 cm dłuższe niż podpały, a to w taki sposób, żeby w pace mieściło się najwięcej 100 podpałów i żeby przy każdej krótszej ścianie paki połowa podpałów zapomocą drutów bezpiecznie była przymocowana, tak żeby żaden podpał ani drugiego ani ścian nie dotykał i żeby trząsanie się nie mogło nastąpić. Najwięcej po 10 takich pak włożyć należy w wierzchnią pakę drewnianą.

3. Zresztą stosują się postanowienia powyższe podane pod a 3—6.

c) Palniki frykcyjne

pakować należy w następujący sposób:

1. Koniec druta pocieralnika każdego palnika frykcyjnego oblepić należy papierem w taki sposób, żeby tenże sięgał poza uszko druta pocieralnika.

2. Palniki frykcyjne układać należy w wiązki zawierające najwięcej po 50 sztuk. Wiązki te owinać należy na końcach głów palników wełną drzewną (wolliną) a po wierzchu papierem, zagięte zaś końce pocieralników włożyć najprzód w osłonę papierową nawiazaną, niczem nie napełnioną a następnie w drugą taką osłonę, napełnioną wełną drzewną. Przytem jednak baczyć należy pilnie na to, żeby w żadnym razie wełna drzewna nie mogła zetknąć się bezpośrednio z drutami pocieralników, iżby przy wyjmowaniu palników lub zdejmowaniu osłony papierowej drut pocieralnika nie zaczął się lub nie został wyrwany.

3. Kilka wiązek w taki sposób przyrzadzonych wkłada się w pakę pojedynczą, której waga brutto nie powinna przenosić 20 kg.

4. Próżnie w pakach wypełnić należy szczelnie z jak największą starannością odpadkami papieru lub wełną drzewną.

5. Ściany paki, której długość ma być zastosowana do długości palników frykcyjnych, powinny mieć najmniej 22 mm grubości i być wolne od szpar i dziur sękowych, dla zapewnienia zaś potrzebnej wytrzymałości powinny być spojone cynkiem.

6. Wreszcie na wieku i na ścianach bocznych paki przyklepić należy cechę fabryczną, zawierającą znak ochrony.

B. Oddawanie na kolej.

(1) Powyższych artykułów nie wolno oddawać i przewozić jako posyłek pośpiesznych.

(2) Przyjmując posyłkę, trzeba ile możliwości mieć wzgląd na to, żeby dalszy przewóz od stacji pogranicznej mógł się odbyć pociągiem stykającym się bezpośrednio.

(3) Nie wolno przyjmować posyłek do takich stacji i szlaków kolejowych, na których przedmioty wybuchające nie są przewożone. Jeżeli posyłka przeznaczona jest do stacji takiej austriackiej lub węgierskiej kolei albo odnogi, po której pociągi towarowe nie mieszane kursują tylko w miarę możliwości, adresować ją należy do odbiorcy w stacji początkowej tej kolei lub odnogi, który obowiązany jest zabrać posyłkę niezwłocznie z lokalów dworca i mieć staranie o oddanie jej kolei do dalszego przewozu, gdy na to ruch pociągów pozwoli.

(4) Listy przewozowe nie powinny obejmować żadnych innych przedmiotów. Zawarte w nich oznaczenie przedmiotu podkreślić należy czerwonym atramentem. Listy przewozowe powinny oprócz ilości, gatunku, znaków i numerów naczyń podawać także wagę brutto każdego naczynia z osobna a dla nitrocelluloz powinny być wygotowywane oddzielnie.

(5) Takie listy przewozowe nie powinny zawierać dopisku „przetrzymać na kolei (bahnlagernd)“.

(6) List przewozowy powinien zawierać poświadczenie z podpisem posyłającego, urzędownie (policyjnie lub notaryalnie) uwierzytelnionym, że własności i opakowanie przedmiotów wysyłki czynią zadość obowiązującym przepisom.

(7) Przewożne opłacić należy przy oddaniu. Posyłki obciążone powziątkami są wyłączone od przewozu. Nie można także deklarować, ile zależy na rychłej dostawie.

C. Wozy.

(1) Do przewożenia wolno używać tylko krytych wozów towarowych, opalrzonych elastycznymi aparatami do odpychania i ciągnięcia i stałym bezpiecznym dachem, mających szczelne ściany i drzwi dobrze się zamykające, zwyczajnie bez przyrzędu do hamowania.

(2) Wozów towarowych, w których wnętrzu sterczą gwoździe żelazne, śruby, mutry itp. nie wolno używać do przewożenia.

(3) Drzwi wozu tudzież okna, jeżeli są, powinny być zamknięte i zeszczelnione. Do tego celu nie wolno używać papieru.

(4) Do transportów takich nie wolno używać wozów, których łoża osiowe zostały niedawno odnowione, ani takich, które mają być wkrótce podane rewizji w warsztacie.

(5) Towary wybuchające w drodze będące, wolno tylko w razie nieodzownej konieczności przeladowywać do innego wozu kolejowego. Zarządy kolejowe winny przeto pozawierać ze sobą odpowiednie umowy, żeby posyłki takie wiezione były w tym samym wozie od stacji wysyłającej aż do stacji przeznaczenia.

D. Ładowanie.

(1) Naczynia (paki, beczki) pakować należy w wozach kolejowych tak mocno, żeby były zabezpieczone od ocierania się, trzęsienia, uderzania, kładzenia się na bok lub spadania z górnych warstw. Mianowicie nie wolno beczek stawiać prosto, lecz należy je kłaść równoległe od ścian podłużnych wozu i za pomocą podkładów drewnianych kocami nakrytych od toczenia się zabezpieczyć.

(2) Wozy wolno obciążać tylko aż do dwóch trzecich części ich ładowności. Nadto nie wolno kłaść na sobie więcej warstw jak trzy.

(3) Razem z innymi towarami ładować wolno tylko posyłki nie przenoszące 1000 kg a i to tylko wtedy, jeżeli owe inne towary nie są łatwo zapalne i jeżeli nie mają być wyladowane pierwej jak przedmioty wybuchające.

(4) W wozach wiozących bawełnę strzelniczą lub inne nitrocellulozy nie wolno umieszczać zarazem naboju do broni palnej ręcznej, wyrobów pirotechnicznych, lontów lub podpałów. (Co się tyczy bawełny strzelniczej mokrzej prasowanej, porównaj XXXIX).

E. Inne postanowienia.

Zresztą zachowywać należy:

a.

Dla przewozu na kolejach austriackich wszelkie inne postanowienia rozporządzenia c. k. Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1893, Dz. u. p. Nr. 126, tyżącego się uregulowania przewozu przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi, a mianowicie:

co się tyczy oddawania na kolej: §. 8, ustęp 1 i 2 i §. 9, ustęp 1;

co się tyczy wozów: §. 17, ustęp 2 i §. 18;

co się tyczy ładowania: §. 19 i §. 24 w ten sposób, że przy przejściu z Niemiec, kartki błękitno wydrukowane, które wielkimi głoskami podawać mają co posyłka zawiera, przyklepać ma stacya pograniczna;

co się tyczy zestawiania pociągu: §§. 25 aż do 28;

co się tyczy środków ostrożności w dworcach i podczas jazdy §§. 29 aż do 32 i §. 34;

nakoniec co się tyczy wydawania §§. 35, 36 i 37, ten ostatni jednakże w taki sposób, że w razie nieodebrania, posyłka nie będzie w żadnym przypadku zwrócona posyłającemu znajdującemu się za granicą.

b.

Dla przewozu na kolejach węgierskich odpowiednie postanowienia rozporządzenia królewsko węgierskiego Ministra handlu z dnia 1. sierpnia 1893, l. 37039, wraz z dodatkami.

c.

(1) Dla przewozu przedmiotów w postanowieniu wstępnem pod 1, 2, 3, 4 wymienionych na kolejach żelaznych niemieckich, wszelkie przepisy zawarte w regulaminie ruchu kolei żelaznych, mianowicie w załączce B, XXXV *a.*

B. Oddawanie, ustęp 7 i 8.

C. Wozy, ustęp 6.

D. Ładowanie, ustęp 5, 6 i 7.

E. Środki ostrożności na dworcach i podczas jazdy.

F. Przeznaczanie pociągów i umieszczanie w pociągach wozów, naładowanych materyałami rozsadzającymi.

G. Asystencya do posyłek z przedmiotami wybuchającymi.

H. Uwiadomianie stacyi pośrednich i zarządów współdziałających w przewozie.

I. Nadejście do stacyi przeznaczenia i wydawanie posyłek.

(2) Żądana asystencya dla posyłek do Niemiec idących ma jednak być przysłana dopiero od stacyi pogranicznej.

(3) Do „podpałów rozsadzających itd.“, wymienionych pod 5 w postanowieniu wstępnem, nie stosują się przepisy podane pod B aż do I.

Nr. XXXVI.

Pierwsze zdanie lit. *d* opiewać ma jak następuje:

Paki wolno zabijać gwoździami żelaznymi tylko w tym razie, jeżeli takowe są dobrze pocynkowane.

Nr. XL.

Na końcu przydać należy trzeci ustęp, który ma opiewać:

Jeżeli rzeczony materyał zawierają w sobie nieznaną ilość odsetkową wody, to do nich stosowane być mają dotyczące przepisy pod Nr. XXXV *a*, liczba 4.

Jak Nr. XLII *a.*

wstawić należy:

Tasiemki podpalnicze i podpałki (amoces) podlegają następującym przepisom:

1. Pakować je należy w pudełkach tekturowych, najwięcej po 100 podpałów — które zawierać mogą ogółem najwięcej 0.75 *g* masy palnej. Z pudełek tych, biorąc ich najwięcej po 12, robić należy rulony a z rulonów, biorąc ich najwięcej po 12, twarde pakiety papierem owinięte.

2. Pakiety wkładać należy do naczyń z grubej blachy żelaznej lub do skrzyń drewnianych bardzo mocnych, mających pierwsze i drugie najwięcej 1.2 *m*³ pojemności, nie dokładając innych przedmiotów, w taki sposób, aby pomiędzy ścianami naczynia a pakietami był przestwór najmniej na 30 *mm*, wypełniony trocinami, słomą, pakułami lub podobnym materyałem i aby pakiety nie mogły się ruszać lub posuwać nawet w razie wstrząśnienia.

3. Na naczyniach prócz tego co zawierają napisać należy wyraźnie kto posyła i z której fabryki.

4. Do każdej posyłki dodane być ma świadectwo, napisane przez fabrykanta i znanego kolei chemika, potwierdzające, że przepisy powyższe 1 aż do 3 zostały zachowane.

Jak Nr. XLIV *a.*

wstawić należy:

Kwas węglowy w postaci gazu i gaz bagienny przyjmowane będą do przewozu tylko w takim razie, jeżeli ich ciśnienie nie przenosi 20 atmosfer i jeżeli są oddane w naczyniach z żelaza szwejsowanego, przetapianego (Flusseisen) lub ze

stali lancj, które próbowane były urzędownie w przeciągu trzech lat przed oddaniem do przewozu i wytrzymały bez stałej zmiany formy ciśnienie najmniej półtora raza większe od tego, któremu kwas węglowy lub gaz bagienny przy oddaniu ulega. Każde naczynie powinno być opatrzone otworem, dozwalającym obejrzeć ściany wewnętrzne, klapą bezpieczeństwa, kurkiem do upustu wody, wentylem do napełniania a względnie upustu, jakoteż manometrem, stan jego winien być co trzy lata urzędownie badany. Na naczyniu, w miejscu łatwo w oczy wpadającym, winien być umieszczony zapisek urzędowy, wyrażający, kiedy i pod jakim ciśnieniem naczynie było badane. W liście przewozowym wyrazić należy, że ciśnienie oddanego do przewozu kwasu węglowego lub gazu bagiennego także przy podniesieniu ciepłoty aż do 40 stopni Celsiusa nie może przewyższyć 20 atmosfer. Stacya wysyłająca winna przekonać się o zachowaniu przepisów powyższych, szczególnie zaś przez porównanie stanu manometru z zapiskiem, tyczącym się próby sprawdzić, czy naczynia należycie były badane co do ciśnienia.

Nr. XLVI

ma opiewać:

Chlorek metylu i chlorek etylu przewożone będą tylko w grubych naczyniach metalowych, szczelnie zamkniętych i otwartymi wagonami. Od kwietnia aż do października włącznie posyłki takie opatrywać ma posyłający osłonami, jeżeli naczynia nie są zapakowane w pakach drewnianych.

Jako Nr. XLIX a

wstawić należy:

Natlenek sodu oddawać należy w grubych puszkach blaszanych z wieczkiem zalutowanem, zapakowanych w grubej skrzyni drewnianej, wyłożonej blachą lutowaną.

Jako Nr. XLIX b

wstawić należy:

Węgielek wapniowy (Calcium Carbide) powinien być zapakowany w naczyniach żelaznych szczelnie zamkniętych. Innych materiałów nie wolno zarazem pakować do tych naczyń.

Jako Nr. L a

umieścić należy:

(1) Natłuszczone opiłki żelazne i stalowe (pochodzące z wiercenia, toczenia itp.) tudzież pozostałości z redukcji nitrobenzolu z fabryk aniliny, o ile nie są oddane w naczyniach z grubej blachy żelaznej szczelnie zamkniętych, przewożone będą tylko wozami żelaznymi z wiekami, lub pod zamknięciem oponowem.

(2) W liście przewozowym wyrażone być powinno, czy opiłki żelazne i stalowe są natłuszczone lub nie, w przeciwnym bowiem razie uważane będą za natłuszczone.

Nr. LI.

Po LI położyć należy znak ustępu (1).

Przydać należy następujący ustęp (2):

(2) List przewozowy tyczący się tutek tego rodzaju powinien zawierać oświadczenie posyłającego, że tutki po nasyceniu były ogrzane a następnie zostały w wodzie całkiem ochłodzone.

Nr. LIII.

Przy końcu dodać należy następujący drugi ustęp:

W ciągu miesięcy października, listopada, grudnia, stycznia, lutego i marca także żołądki cieleńce świeże, nienasolone, o ile oczyszczone są z wszelkich pozostałości jadła, przyjmowane będą do przewozu w mocnych, szczelnie zamkniętych beczkach lub kubbach, z zachowaniem postanowień ustępu 1, liczby 4 i 5. Wieka kubłów przytwierdzone być powinny nabiciem żelaznem.

Układ powyższy zacznie obowiązywać od dnia 1. lipca 1902. Jednocześnie utraci moc obowiązującą układ wprowadzony w wykonanie dnia 1. kwietnia 1895, Dz. u. p. Nr. 24, tyczący się tego samego przedmiotu.

Wittek r. w.

98.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 15. maja 1902,

którem podaje się do wiadomości osobny układ dodatkowy do Umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, zawarty dnia 12. kwietnia 1902 między c. k. Rządem austriackim a cesarskim Rządem niemieckim co do niemiecko-austriackich komunikacji kolejowych.

Na zasadzie artykułu 3go, lic. I, Paryskiego Układu dodatkowego do Umowy międzynarodowej, tyczącej się obrotu towarów na kolejach żelaznych, zawartego dnia 16. czerwca 1898, zgodziły się Rządy na wstępie wymienione na zaprowadzenie w przedmiocie wzajemnej bezpośredniej komunikacji kolei żelaznych niemieckich z jednej a austriackich z drugiej strony następujących postanowień:

Artykuł 1.

W taryfach kolejowych może za zgodą władz nadzorczych być postanowione, że:

- a) do obrotu między stacyami na niemieckiem terytoryum leżącemi, o ile do takowego w przechodzie przez Austryę używa się austryackich linii kolejowych, tudzież
- b) do obrotu między stacyami na austryackiem terytoryum leżącemi, o ile do takowego w przechodzie przez Niemcy używa się niemieckich linii kolejowych,

odpowiednio do danych okoliczności ma być stosowany albo wyłącznie niemiecki porządek ruchu dla kolei żelaznych albo wyłącznie regulamin ruchu obowiązujący na kolejach austryackich.

Artykuł 2.

Układ niniejszy zacznie obowiązywać od 1. czerwca 1902.

Wittek r. w.

